L'enginyer i la pregària

Per DavidG el dv., 30/10/2020 - 06:14

Tots tenim un enginyer dins nostre. Cada vegada que mirem l'hora per no fer tard, quan preparem el dinar amb el poc que hi ha al rebost o quan enllestim un equipatge... l'enginyer que tenim dins pren el volant i, amb una destresa entre innata i adquirida, ens guia per a reeixir en el propòsit.

Tenir un enginyer dins ens ajuda també en la pregària. Sempre i quan quedi clar que reeixir no està del tot en les nostres mans. Si la pregària és prendre part a les noces de Canà quan el millor vi ha arribat a taula, l'enginyer és aquell que, fent el que diu Jesús, sap com omplir fins dalt les gerres d'aigua per a presentar-les al Senyor. Arribar al límit de la nostra perícia és un irrenunciable si volem tenir cura de la relació més significativa que mai ens hauríem imaginat.

Quin moment del dia serà l'adequat per pregar? Quan de temps ho faré? Quin serà el lloc més propici? Triaré una postura del tot còmoda o més aviat faré que el meu cos estigui despert, atent i disposat al servei? De quina manera començarà la meva pregària? Prendré consciència del meu cos a través de la respiració, escoltant una música que em porti enllà, contemplant una imatge que simbolitzi l'Amor amb qui em vull trobar? Encendré una espelma que em recordi l'atemporalitat del moment que em disposo a viure? Pronunciaré unes paraules que en escoltar-les m'entendreixin? Triaré un salm o un cant repetitiu? Potser la bona opció per avui i per aquesta temporada és llegir pausadament la Paraula de Déu o un llibre de meditació? Em cal, més aviat, la pluja fina de les paraules inspirades que faig meves i m'activen la sensibilitat i els sentits espirituals? Com faré per no perdre el fil del diàleg que em disposo a viure? L'escriptura m'hi ha d'ajudar? O em faré un guió de tot allò que vull dir al Senyor? Com ho faré per restar sempre atent a Déu sense divagar en les meves coses?.